

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi G. W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2009 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanym w sprawie z powództwa I.(...) - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. przeciwko G. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia pozwanej (skarżącej)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2010 r. Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. – odrzucił skargę G. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu, wydany w dniu 22 stycznia 2009 r. w sprawie z powództwa „I.(...)” sp. z o.o. w P. przeciwko G. W. o zapłatę, sygn. akt I ACa (...).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że G. W. skargę o wznowienie postępowania oparła na podstawie przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Powołała się na wydany dnia 18 marca 2010 r. wyrok Sądu Rejonowego w P., dotyczący – jej zdaniem –

tego samego stosunku prawnego, oraz na pominięcie w sprawie, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania, niektórych środków dowodowych. W uzasadnieniu wskazanej podstawy wznowienia przytoczyła także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2009 r., P 105/08 (OTK-A 2009, nr 11, poz. 168), którym uznano zaskarżone przepisy za zgodne z Konstytucją, przemawiający w jej przekonaniu za zasadnością skargi o wznowienie.

Sąd Apelacyjny uznał, że wskazane przez G. W. okoliczności nie stanowią – w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. – podstawy wznowienia postępowania, albowiem przytoczone wyroki nie istniały w chwili wydawania przez Sąd Apelacyjny wyroku z dnia 22 stycznia 2009 r., a powołanie się na pominięcie niektórych środków dowodowych nie oznacza późniejszego wykrycia takich okoliczności lub środków dowodowych, z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu pełnomocnik G. W. zarzucił naruszenia art. 403 § 2 k.p.c. przez błędną jego wykładnię, polegającą na uznaniu, że podstawę wznowienia mogą stanowić jedynie istniejące przed rozstrzygnięciem sporu okoliczności lub środki dowodowe, i wniósł „o uchylenie zakażonego postanowienia w całości oraz wznowienie postępowania” albo uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że możliwość powoływania – w ramach przytoczonej podstawy wznowienia postępowania – prawomocnych wyroków, nowych faktów i dowodów jest ograniczona do tych prawomocnych wyroków, okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które istniały w trakcie zakończonego postępowania, ale istniały poza tym postępowaniem; nie były więc objęte materiałem sprawy. Zatem takie prawomocne wyroki, nowe okoliczności faktyczne i środki dowodowe, które powstały po uprawomocnieniu się wyroku nie stanowią podstawy wznowienia postępowania (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/6, OSNC 1969, nr 12, poz. 208; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 czerwca 1997 r., I CKN 149/97, OSNC 1998 r., nr 1, poz. 9, i postanowienie z dnia

15 września 2005 r., II CZ 78/05, niepubl.). W orzecznictwie zostało też wyjaśnione, że pominięcie przez sąd w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania, wskazanych przez stronę środków dowodowych nie uzasadnia żądania wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1981 r., I Co 5/81, OSNC 1982, nr 5-6, poz. 77).

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości – wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącej – stanowisko Sądu Apelacyjnego, że nie zachodzi wskazana przez skarżącą podstawa wznowienia postępowania. Wydany przez Sąd Rejonowy w P. wyrok z dnia 18 marca 2010 r. nie stanowi podstawy wznowienia postępowania, albowiem zapadł on po wydaniu wyroku w sprawie, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania. Nie można także podzielić zarzutu skarżącej, że Sąd Apelacyjny z naruszeniem art. 403 § 2 k.p.c. uznał, iż nie zachodzi również podstawa do wznowienia postępowania z powodu pominięcia przez sąd w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania, wskazanych w tym postępowaniu środków dowodowych.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).